

خواریکین

قاضی

لیکوال: داکتر مهندس حشمت الله اتمر
پیځلیک: مرغومی/ کال ۱۴۰۴ لېږدی

Ketabton.com

خواريکنس قاضي

.....

ليکي پوهه:

سرليک: خواريکنس قاضي

ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

اېډيټور:

د پڅښتنې ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - مرغومی / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنوونې ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

خواريکنښ قاضي

.....

لړليک

چوپړی

سرليک

- ۱..... پڅښتنی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... ليکي پوهه:
- ۴..... لړليک
- ۵..... ترانې (پيل، شروع، بريد)
- ۷..... د يادښتونو له پاره:
- ۸..... نانډوله (ناول، کيسه يا داستان)
- ۵۵..... د چاپ شويو کتابونو لېست
- ۵۹..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۶۰..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۶۱..... د پڅښتنی څټ

خواريکنښ قاضي

تران (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پايه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود ماني او کاینات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه، د ننګرهار ولايت په کامې ولسوالۍ کې تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره ګډه (شريکه) کړم. زما د کتابونو مېنه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما ډېته اړ کړي چې ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مينه وال ډېر شي.

خواريکنښ قاضي

.....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

خواریکبن قاضي

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

خواريکنښ قاضي

.....

نانډوله (ناول، کيسه يا داستان)

هغه په کال ۱۳۸۶ لېږدي کې د کامې ولسوالۍ په يوې بې زده کړې کورنۍ کې، دې نړۍ ته سترگې خلاصې کړې.

پلار يې خټگر، مور يې د کور په دندو بوخته او هغه هم بې زده کړې وه.

د دوی په کورنۍ کې او خپلوانو کې هېڅ چا (هېچا) زده کړې نه وې کړې او ټول بې زده کړې وو.

د هغوی کلیو او نږدې سيمو کې هېڅ ښوونځی نه و.

د هغه کورنۍ ډيره لويه، څلور خويندې او پنځه وروڼه وو.

پلار يې اړ و تر څو ډېر زيار او کار وکړي، خو د ستونزو سره، سره به يې حلاله روزي گټه، د کورنۍ سره به يې يوځای خوړه او خپله گذاره به يې پرې کوه.

ماشومان يې لوبدل او د هغه د کور خرڅه (خرچه) هم مخ په زيا تېدو (ډېرېدو) شوه.

هغه بل مشر زوی نه درلود، يواځې يوه زوی يې لږ لوی وه، هغه به په تدبير سره خبرې کوي، نو ځکه هغه ته به، په کور او د کور نه د باندې، خلکو قاضي ويل.

هغه لږ لوی شو.

بيا يې هڅه کوه چې له پلاره سره کار ته لاړ او د هغه سره مرسته وکړي.

خواريکښ قاضي

.....

د هغه مرسته، پلار د پاره ډېره گټوره، نه وه.

هغه به خپل پلار ته د ستومانټيا په پير (وخت کې) اوبه ورکوي، د اوداسه په وخت کې به يې هغه ته کوزه د اوبو نه ډکوه او جای نماز به يې هغه ته اواراوه.

همدا راز به يې هغه ته ږوډی، د کور نه وړه، چېرې چې به د هغه پلار، په کار اخته و.

کله، کله به يې خپل پلار ته خښتي او نور ودانيز شيان ور نږدې کول.

څه وخت تېر او هغه اووه کلن شو.

پلار يې کوبښن وکړ تر څو هغه په ښوونځي کې گډ (شامل) کړي. ښوونځي د هغو د کورونو نه ډېر لرې او د پښو د شل ډکيکو (دقيقو) نه تر نيمې کړۍ (ساعته) پورې، لاره وه.

پلار يې هغه په ښوونځي کې گډ (شامل) کړ او غوښتل يې چې په رېښتيا هم قاضي شي.

قاضي د ښوونځي سره ډېره مينه درلوده او سهار وختي به له خوبه پاڅېد د اوداسه او لمانځه نه وروسته به يې تريخ چای د تورې وطنۍ گرې سره وخوړ، يوه کوچنۍ ټوټه جوارۍ به يې د کتابونو په کڅوړې کې کېښود او هغه به يې د تفريح په وخت کې خوړ.

کله، کله به يې د ښوونځي په لاره کې هغه جوارۍ خوړ او وروسته به يې د روانې ويالې نه په کوچنيو لپوکي اوبه اخيستي او هغه پسې به يې غږېدې.

خواريکښ قاضي

.....

ځکه د جواړي تېرول هم آسانه کار د لويانو له پاره نه و او د قاضي له پاره خورا گران کار و.

کله به هم په لاره کې د ويالي پر غاړه کښېناست او سور جواړی به يې د ويالي د اوبو سره خوړ.

هغه به نيمه ورځ ښوونځی ته، ته او نيمه ورځ به يې خپل پلار کار ځای ته، ته او د هغه سره به يې مرسته کوه.

هغه په همدې توگه ښوونځی په ښو شمېرو (نمرو) او بری سره پای ته ورساوه.

بيا يې لېسې ته ملا، وټړه.

په لېسې کې به يې هم نيمه ورځ ښوونځي ته، ته او نيمه نوره ورځ به يې د پلار سره، کار کوه.

هغه په رېښتا سره هم غوښتل چې قاضي يا حقوقدان شي.

څو کاله وروسته، هغه د لېسې نه په بري سره و وت (فارغ) شو.

بيا د لوړو زدکړو له پاره، د کانکور آزمويڼه ورکړه.

هغه د خپلې خوښې څانگې ته بريالی شو.

هغه خپلې لوړې زده کړې د حقوق په پوهنځي کې پېل کړې او لمړی او دوېم سمسټر يې د ډېرو ستونځو سره، په برياليتوب پای ته ورساوه.

مگر د اقتصادي ستونزه سره يې و نه شو کولای پوهنځی، پای ته ورسوي او په رېښتيا هم قاضي او يا حقوقدان شي.

خواريکنښ قاضي

.....

هغه ډېر خفه شو.

پلار يې کوبښن وکړ تر څو هغه مصروفه وساتي چې پر هغه بوج را نشي.

بيا به هغه ته بله ستونزه پيدا او ټوله ورځ به يې په ډاکټرانو گرځوي.

بيا يې څه پيسې خپلې او څه يې د نورو دوستانو نه پور کړي او هغه ته يې پرې زرنج واخيست.

د قاضي زرنج ښکلی و.

قاضي پر زرنج کار پيل کړ.

څه پيسې يې وگټې.

بيا يې، يوه شخصي پوهنتون ته آزمويڼه ورکړه او د لابر اتوار په څانگي کې بريالی شو.

دا شخصي پوهنځی، د جلال آباد په ښار کې شتون درلود.

آلته به يې هم نيمه ورځ، پوهنتون ته، ته او نيمه ورځ به يې پر زرنج کار کوه.

هغه دوي کاله پوهنتون په نظري توگه بشپړ او بيا وروسته يې د عملي کارونو له پاره، د جلال آباد صحت عامې روغتون کې د يوه کال، په عملي او وړيا توگه، زده کړې وکړې.

د فراغت نه وروسته يې د خلکو په غوښتنه، و غوښتل چې په خپل کلي کې لابر اتوار خلاص کړي.

خواريکنښ قاضي

.....

د دې کار له پاره يې لمړی د کار (دندې، فعاليت) جواز (اجازه) تر لاسه او په خپل کلي کې يې، لابراتوار خلاص کړ.

هغه به کوبښن کوه چې په دېکېه (دقيقه) توگه معاينه وکړي.

چا چې به د معاينې توان نه درلود، هغه سره به يې مرسته او د هغوی نه به يې پيسې (فيس) نه اخيسته.

هغه په لږه موده کې ډېر نوم (شهرت) پيدا (تر لاسه) او د نورو لرو سيمو نه به خلک د خپل معايناتو د پاره، د هغه لابراتوار ته، راتلل.

د هغه کار اوبار، په سمه توگه سر ته رسېد او خورا پيسې يې وگټې.

په هېواد کې حالات وران شوو، ورځ تر بلې به يې کار په لږېدو شو.

تر څو پخوانی نظام ړنگ او پر ځای يې اسلامي امارت د دوېم ځل له پاره کاميابه او پر ټول هېواد کې يې ولکه ټينگه کړه.

پوليس، ملی اردو او ملي امنيت ړنگ او ټولو ته د بښنې (عفوې) فرمان واورول شو.

هرې خوا به د هغوي پرځای طالبان گرځېده او گزمې به يې کوي.

د جگړو سيخه (مستقيمه) جبهه له منځه، لاړه.

ورور وژنه، پای ته ورسېده.

د شپې او ورځې، تگ او راتگ هرې خوا پيل شو.

خواريکنښ قاضي

.....

چا چې په خپلو سيمو کي ظلم، ستم، قاچاق، ورور وژنه، تېری، غلاوي، اختطاف، ملي گټو ته زیان (نقصان) رسولی وو، د هېواده و تېنښدل او بهرني هېوادونو ته پناه وېوړه.

نور، په هېواد کي امنیت ټينگ شو.

مگر کاروبار لږ سست، شو.

خلکو د يوه خای نه بل خای ته او يا هم خپلو سيمو ته، بېرته ستانه شوو.

د قاضي لابر اتوار کاروبار مخ په پيکه کېدو شو.

گټي او مراجعین يې ورځ تر بلې په لږېدو شو.

هغه د ورځي کور خرڅه هم نه شو پيدا کوی.

څه موده يې د ستونزو سره تېره کړه.

سوچونه به يې وهل.

مگر څه به يې په لاس نه راتلل.

يوه ورځ يې پرېکړه وکړه، ترڅو خپل لابر اتوار وتړي او بله کومه دنده و مومي.

هغه د دندي په هکله، هرې خوا ته به ته.

هر څومره چې وگرځېد، د خوښي دنده يې، په هېواد کې، تر لاسه نه کړه.

خواريکنښ قاضي

.....

بيا مجبوره شو چې گاوندي هېواد ته، د دندې لاس ته راورلو په هکله (خاطر) لار شي.

هغه ناوخته د جلال آباد ښار نه، کور ته، لار.

د بهر تگ په هکله يې د خپل پلار، مور او کورنۍ نورو غړو سره گډه (شريکه) کړه.

هغوی ټول، د هغه په تگ خپه شوو.

بيا، پلار يې و ويل:

د ستا په تگ، زه ډېر خواشيني شوم.

که چېرې دلته ،اخوا او دېخوا وگرځي، کومه گټه نه کوي.

ښه به دا وي چې البته لار او کومه دنده تر لاسه کړي.

قاضي د خپل پلار نه مننه وکړه.

بيايي د خپلې مور نه هم پوښتنه وکړه:

موري!

ستا اند (نظر) په دې هکله څه دی؟

هغې و ويل:

زه هم ستا د پلار سره، يوه (موافقه) يم.

شپه نا وخته شوه او هغه ته خوب، ورغی.

هغه خپلې کوتې ته لار او بیده شو.

خواريکنښ قاضي

.....

سهار وختي د لمانځه اداکولو له پاره، د خوب نه پاڅېد او دکور نه دباندې شو.

لمړۍ د کلا خوا نږدې ويالې ته، لار او الته يې اودس وکړ. بيا مخ يې پر څادر باندې وچ کړ.

تسبې (تسبيح) يې له جبه و وېستي او په اړولويي پيل کړ.

بيا، جومات ته لار، تر څو په جمع لمونځ ادا کړي.

په دې وخت کې، پلار يې هم جومات ته ورسېد.

دواړو د نورو کسانو سره لمونځ په جمعي سره ادا کړ.

وروسته، کور ته ستانه شوو.

موريي وختي هغه ته چای دم (تيار) کړی و.

هغه په سوچ وهنه کې، د سهار چای وڅښه.

بيا خپل کالي يې بدل او پاکي جامې يې واغوستې.

وروسته يې يوه کڅوړه را واخيسته او خپل د سفر وړ(ضروري) شيان يې په کې، کېښودل.

له ځايه پاڅېد.

لمړۍ يې د خپل د مور، لاسونه ښکل(مچو) کړل.

بيا يې د کورنۍ ټولو غړو سره خدای پاماني وکړه.

وروسته خپل پلار ته نږدې شو.

خواريکنښ قاضي

.....

د هغه لاسونه يې، هم ښکل کړل.

په دې وخت کې يې د مور د سترگو نه اوښکې روانې (جاری) او
په پلو(سالو، ټيکري) يې وچې کړې.

مخ يې بلې خوا، وړاوه تر څو د قاضي ورته، پام نه شي.

بيا پلار يې د هغه سره تر دروازي لاړ.

موريې د اوبو ډکه کوزه (بدني) په لاس کې نيولې وه.

کوم وخت چې قاضي د کور نه و وت، د هغه پسې يې اوبه و شيندې.

قاضي ته ژړا راغله او ځټ (شا) ته يې و نه کاته.

بيا کڅوړه يې ځټ (شا ته) واچوه.

لمړی لارې ته سم بيا د پوخ سرک خوا ته، روان شو.

پوخ سرک ته ورسېد.

زړه يې ټک او تش، کېده.

خو!

ځان يې کلک کړ.

دا د ده په عمر کې لمړنی سفر و، هغه هم د هېواد نه بهر.

لمړی د موټر په انتظار شو.

بيا د سيمې په موټر کې، کښېناست او جلال آباد ښار ته لاړ.

وروسته ځان يې د تورخم (طورخم) موټرو اډې ته ورساوه.

خواريکنښ قاضي

.....

الته د تورخم په موټرو کې ، کښېناست.
خنډ وروسته، موټر ډک، بيا يې په حرکت پيل کړ.
يوې گړۍ وروسته، د تورخم ښارگوټي ته ورسېد.
موټر هم د هغه ځای اډې ته، د ننه او خلکو ته يې و ويل:
دا د تورخم اډه ده.
کولای شئ، د موټر نه کوز شئ.
خپلو کڅوړو ته پام وکړئ.
قاضي هم د نورو په شان له موټره کوز، کڅوړه يې څټ (شا ته)
واچوه او بورډر(خط، ليکې) خوا ته روان شو.
غرمه وه.
اوا(هوا) هم توده وه.
هغه ډېر وړۍ شوی هم و.
په دې وخت کې بورډر تړی و.
هغه، اخوا دېخوا وکتل.
بيا يې يوه رستورانټ، تر نظره شو.
لمړی رستورانټ ته لاړ او الله يې د غرمې ډوډۍ وخوړه.
بيا يې د چای فرماېنت، ورکړ.
د رستورانټ شاگرد هغه ته يوه چاينکه شين چای، راوړ.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي په مزي سره شين چای وڅښه.
دغه يې جوړه او غورکی (گرځنده تېلفون) يې له جبهه راو وېست.
گری ته يې وکاته.
د ماسپښين د لمانځه وخت و.
جومات ته لاړ.
الته يې اودس بيا يې لمونځ ادا کړ.
وروسته له جومات نه و وت او بيا بورډر خوا ته، روان شو.
د بورډر نه تېر (واوښت) او د گاوند هېواد تورخم (طورخم) ته ورسېد.
الته، د پېښور موټرو اډې ته لاړ او په يوه موټر کې کښېناست.
گری وروسته هغه، ښار ته ورسېد او له موټر نه کوز شو.
بيا د خپل دوستانو کور ته، لاړ.
شپه يې الټه وکړه او سهار وختي د کار موندنې له پاره و وت.
څو ورځې يې، کار موندنې پسې تېرې کړې.
اونۍ وروسته يې په يوې شخصي پراپرټي (راهنمای معاملات) کې د مدير (منيجر) په توگه کار و موند.
الته يې په کار پيل او خورا خوشحاله شو.
په دې هکله يې خپل پلار او مور ته هم، خبر ورکړ.

خواريکنښ قاضي

.....

هغوي هم د دې خبر (پيغام) په اورېدو سره، ډېر خوشحاله او هغه ته يې د خير دوعاوې وکړې.

الته تر شپږو مياشتو پورې يې کار، وکړ.

د پراپرټي خاوند د هغه په کړونو (کار) او د هغه پر صداقت ډېر خوشحاله و.

هغه ډيره گټه د پراپرټي خاوند ته، ورسوه.

يوه ورځ قاضي سوچ کې ډوب او په فيسبوک کې اخته و.

په نا ځاپي ډول يې يوه اعلان، تر سترگو شو.

په چوپړې (پانې، صفحې) که د کارموندنې اعلان په زير سره و کاټه.

دا اعلان د يوه تکړه کس د لابراتوار په څانگې کې و.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

د اعلان نه يې کاپي په خپل غورکي (گرځنده تېلفون، موبایل) کې واخيسته او مابنام ناوخته په پټې پسې، روان شو.

دنده د تاج په نوم، روغتون کې وه.

قاضي هم لمړی د تاج روغتون، پته ومونده.

بيا د اعلان په هکله د ادارې نوکريوال سره يې خبرې وکړې.

هغه وويل:

دا اعلان سم او مونږ، کس ته اړتيا لرو.

خواريکښ قاضي

.....

بيا يې زياته (ډېره) کړه.
اوس خو، د روغتون مدير نه شته.
هغه کورته، تللی دی.
ته، سبا راشه!
د هغه سره په دې هکله خبرې وکړه.
قاضي و منه او د روغتون نه د باندې شو.
په خوشحالي سره خپل استوگن ځای ته، لاړ.
هغه ډېر خوشحاله، ښکارېده.
ټوله شپه يې سم، خوب ونه کړ.
سهار وختي لمانځه نه وروسته، روغتون ته روان شو.
هغه بېرېده چې کوم بل څوک (کس) ترې مخکې نه شي.
قاضي روغتون ته، ورسېد.
الته يې، روغتون د مدير پوښتنه وکړه.
نوکر يوال کس هغه ته، و ويل:
اوس ډېر وختي دی.
هغه، يوه گړۍ وروسته راځي.
ته د باندې، د روغتون په انگرې کې، انتظار وکړه.

خواريکنښ قاضي

.....

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا يې و پوښتل:

زه خو هغه نه پېژنم.

څرنگه به پوی شم چې هغه راغلی دی؟

کس و ويل:

دلته ټول د قانون سره سم او په خپل وخت، راځي.

ته هم يوه گړۍ وروسته، راشه.

قاضي د روغتون انگر ته لاړ.

الته د يوې ونې لاندې، پر څوکی کښېناست.

ژر، ژر به يې غورکی (گرځنده تېلفون، موبایل) له جبهه باسه او هغه ته به يې، کاته.

نيمه گړۍ وروسته يې غورکی (گرځنده تېلفون، موبایل) په لاس کې و نيو او څو، څو دکيکو (دقيقو) وروسته به يې هغه ته کتل.

خلک روغون ته، ننول او وتل.

ځينې موټر به روغتون ته ننوتل، ځينې به يې بېرته وتل او ځينې نور به د روغتون تم ځای (پارکينگ) کې درېدل.

د روغتون کارکونکو او ډاکترانو هم کولای شو، خپل موټر روغتون ته د ننه او د دندې تر پایه، البته په تم ځای (پارکينگ) کې ودروي.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي به کله کسانو او کله به يې موټرو ته کتل، تر څو وخت پوره شو.

بيا هغه د روغتون د دروازي ساتونکي (پيره دار ته) نږدې شو او د هغه يې و پوښتل:

مدیر صیب خو به راغلی وي؟

هغه و پوښتل:

کوم مدير.

قاضي و ويل:

د روغتون اداري مدير.

کس ځواب ورکړ.

زه خورا بوخت وم.

پام مې نه دی شوی.

بيا قاضي و ويل:

کولای شم د ننه لار شم؟

هغه و ويل:

کين اړخ ته د معلوماتو کوټه (دفتر) ده.

ته البته لار او د هغه نه پوښتنه وکړه.

قاضي و منه او د مالوماتو (معلوماتو) کوټې کړکۍ ته نږدې شو.

خواريکنښ قاضي

د کوټې کس و ويل:

څوک دې په کار دی؟

قاضي و ويل:

د روغتون اداري مدير مې په کار دی.

بيا يې، ورته پوښتنه وکړه:

څه دې ويل؟

زه به په تېلفون کې، ورته و وايم.

قاضي و ويل:

د لابر اتوار د اعلان په هکله راغلی يم، کوم چې په فیس بوک کې
خپور شوی و.

کس و ويل:

سمه ده!

اوس به ورته زنگ و و هم.

ستا نوم څه دی؟

هغه و ويل:

زما نوم قاضي دی.

بيا يې و پوښتل:

ځايي يې که مهاجر؟

خواريکنښ قاضي

.....

قاضي و ويل:

مهاجر يم.

بيا کس و ويل:

سمه ده!

پوی، شوم.

بيا يې تېلفون پورته او د روغتون اداري مدير ته يې، زنگ و واهه.

هغه تېلفون پورته او د مالوماتو (معلوماتو) کس ته يې سلام و ويل.

هغه هم ورته و عليکم و ويل:

بيا يې د قاضي په هکله هغه ته، راټول شوي مالومات (معلومات) وړاندې کړل.

هغه و ويل:

سمه ده!

ما ته يې راولېږه.

هغه د دروازي پېره دار(مسول) ته و ويل:

دا کس تلاشي کړه.

هغه هم، د اصولو سره سم، هغه يې تلاشي کړ.

بيا قاضي و ويل:

اوس کولای شم چي روغتون ته، د ننه شم.

خواريکنښ قاضي

.....

د مالوماتو (معلوماتو) کوټي کس و ويل:

هو!

لمړی خپل ټول مالومات (معلومات) په دې کتاب کې وليکه او بيا يې لاسليک کړه.

قاضي هم خپل ټول مالومات (معلومات) په کتاب کې وليکل او لاسليک يې کړل.

بيا يې قاضي ته و ويل:

کين لاس درېيمې کوټي ته لاړ شه.

بلي خوا به نه ځي.

او د ليدو نه وروسته، بيا به، زما کوټي ته راځي، چې د وتو (خروج) وخت په کې وليکم.

قاضي و ويل:

سمه ده!

هرو مرو به دا کار کوم.

قاضي د روغتون اداري مدير کوټي ته لاړ.

لمړی يې ور وټکاوه.

د ننه نه يې، غږ واورېد.

کم ان (Come in)

خواريکنښ قاضي

.....

قاضي پوی شوه چې هغه ته، د ننوتو بلنه ورکړ شوه.

بيا دروازه يې خلاصه او کوټې ته د ننه شو.

لمړی يې سلام ورکړ.

د روغتون اداري مدير د قاضي سلام ته وعلیکم و ويل.

بيا يې هغه ته و ويل:

مهرباني وکړه.

پر دې څوکی کښېنه!

قاضي هم پر څوکی کښېناست.

بيا د روغتون اداري مدير قاضي ته و ويل:

اورم.

قاضي هم ټوله کيسه، هغه ته په لنډه توگه، بيان کړه.

بيا اداري مدير و ويل:

سند لري؟

قاضي و ويل:

هو صيب!

مدير و ويل:

کولای شم چې ويې گورم؟

خواريکنښ قاضي

.....

قاضي و ويل:

هو صيب!

دا، دی؟

مهرباني!

و يې گورئ.

مدیر ټول اسناد په ځیر سره و کاته.

بيا يې اسناد هغه ته، بېرته و رکړل.

مدیر ټېلفون پورته کړ او د روغتون خاوند (مالک) ته يې زنگ و واهه.

وروسته يې د قاضي په هکله ټول ما لومات گډ (شريکه) کړل.

بيا د روغتون خاوند و ويل:

ته، تر ما ښه پوهېږي.

که په کار دې راضي، ور سره تړون لاسليک کړه.

مدیر و ويل:

سمه ده صيب!

مننه کوم.

بيا يې ټېلفون بند او قاضي ته يې و ويل:

خواريکنښ قاضي

.....

تا زمونږ د روغتون شرايط (شرطونه) د اعلانونو په چوپړې
(صفحي، مخ) کې په ځير سره کتلی دي؟

قاضي و ويل:

هو!

بيا يې و ويل:

د تنخواه سره هم، موافق يې؟

قاضي و ويل:

هو صيب!

بيا مدير قاضي ته و ويل:

ته چابکه (با استعداد) او تجربه هم لري!

قاضي مننه وکړه او ويې ويل:

کور دې ودان.

وروسته مدير هغه ته چای و غوښت او ويې ويل:

ته ترڅو چای څښي زه به اسناد چاپ (پرنت) کړم.

قاضي چې تری شوی و، پر چای يې پيل کړ.

مدير هم اسناد چاپ کړل.

بيا يې د قاضي مخي ته کېښودل.

قاضي اسناد واخيستل او غوښتل يې چې پرې لاسليک پيل کړي.

خواريکنښ قاضي

.....

اداري مدير و ويل:

لمړۍ يې په خيړ سره ولوله، بيا يې لاسليک کړه.

هغه و منه او اسناد يې ټول په خيړ سره ولوستل.

بيا يې اداري مدير ته و ويل:

اسناد، سم دي.

کولای شم، پرې لاسليک کړم؟

اداري مدير و ويل:

هو!

اوس کولای شئ، اسناد لاسليک کړي.

قاضي د جب نه کلم (قلم) راو وېست او پر لاسليک يې پيل کړ.

خنډ وروسته يې ټول اسناد بېرته اداري مدير ته ورکړل.

اداري مدير و پوښتل:

د دې دندې آزمويڼه هم اخلو.

ته څه وخت کولای شې په آزمويڼې کې گډون وکړئ؟

قاضي و ويل:

هر کله چې ستاسو خوښه وي.

مدير و ويل:

خواريکښ قاضي

.....

سمه ده!

آزمويڼه درې ورځې وروسته ده.

ته کولای شئ، دلته د سهار په نهو بجو، راشئ.

قاضي و ويل:

سمه ده!

هرو مرو راځم.

قاضي ډېر خوشحاله شو.

هغه د مدير نه مننه وکړه .

بيا له ځايه پاڅېد، د اداري مدير نه يې خدای پاماني واخيسته او د
کوټي نه بهر شو.

هغه ډېر خوشحاله شو.

له ځانه سره يې و ويل:

له يوې خوا د مور او پلار دواوې او د بلې خوا د خدای رحم و.

دا دی، کار مې لکه چې، وشو.

هغه هم د خوښي او رښتني (رشتي) سره سم.

په خوشحالي کې له روغتون نه و وت او شا ته يې هم و نه کتل.

د روغتون د انگر نه د باندې شو.

غوښتل يې چې په موټر کې کښېني او پراپرټي ته، لاړ شي.

خواريکنښ قاضي

.....

په ياد يې راغی چې بايد لمړی د مالوماتو (معلوماتو) کوتي ته تللی وای.

الته يې د وتو وخت په کتاب کې ليکلی او هغه ته يې اطمینان ورکړی وای چې:

کار خلاص او دا دی زه د روغتون نه وځم.

هغه په منډو بېرته راستون شو.

د روغتون ودانۍ په دروازي کې هغه ته و ويل شو:

اوس د ننوتو وخت، نه دی.

ته بايد غرمې ته، راشئ.

قاضي و ويل:

پوهېږې!

زما څخه، څه هېر شوي دي.

زه نه غواړم، روغتون کې وگرځم.

زه غواړم د مالوماتو دفتر ته و وايم چې:

دا دی!

زه وځم.

ته البته په کتاب کې د بېرته وتلو پير (وخت) وليکه.

يوآځې، هم دومره.

خواريکنځ قاضي

.....

کس په خندا شو.

بيا يې و ويل:

ته په ځوانۍ کې دومره گنگس يې، په سپين بريريتوب که به دې حال څنگه وي.

قاضي، کس ته، څه و نه ويل.

په زړه کې يې و ويل:

کس هم د مړې خپلې پارسي (درې، پارسي يا فارسي) وايي، دا زمونږ د افغانانو په حال څه پوهېږي.

کس و ويل:

سمه ده!

چټک (چابکه) لار، شه.

ژر، بېرته راشه چې کوم ډاکټر دې و نه ويني.

بيا به هغه پر مونږ دواړو، په غصه شي.

قاضي و ويل:

سمه ده!

په منډو به لار او بېرته، ستون شم.

بيا د مالوماتو دفتر خونې ته ودرېد او د کرکۍ شيشه يې په گوټې وټکوه.

خواريکنښ قاضي

.....

کس و ويل:

څه غواړي؟

قاضي و ويل:

غواړم چې د وتلو وخت زما د ډکې شوې شمېرې سره، ورسوي.

هغه و ويل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ويل:

زما نوم قاضي دی.

هغه چوپړي (صفحي) په زیر سره وکتې او د هغه نوم يې پيدا کړ.

بيا يې قاضي ته و ويل:

دوې گړې تېرې شوي دي.

ته، تر اوسه چېرته ورک وي؟

هغه خپله لنډه کسيه ورته بيان کړه.

کس هم، پر قاضي وخنډل.

وروسته يې کلم (قلم) د ميز د سره واخيست او د هغه د وتلو وخت يې وليکه.

بيا يې قاضي ته و ويل:

اوس کولای شئ، لاړ شئ.

خواريکنښ قاضي

.....

بيا به داسې کار، نه کوي.

قاضي و ويل:

سمه ده!

بيا به تکرار، نه شي.

دوي ورځې تېرې شوې.

د وعدې سره سم، قاضي د آزمويښي ورکولو د پاره روغتون ته لاړ.

نورو کسانو هم، البته د آزمويښي انتظار کوو.

قاضي هم د نورو کسانو سره په انتظار، شو.

لنډه موده تېره شوه.

اداري مدير له خپلې کوتي (خونې) و وت.

د هغه په لاس کې سوالونه و.

هغه الکانونو ته و ويل:

ټول د آزمويښي له پاره راغلي ياست؟

الکانونو و ويل:

هو صيب!

بيا يې و ويل:

زما پسي، راشئ.

خواريکنښ قاضي

.....

مونږ آزموبنه په تحريري او تقريری بنو(توگه) اخلو.

الکانو و ويل:

سمه ده!

ټول د اداري مدير په سي، د لابراتوار د مسول کس کوتي ته ننوتل.

بيا يې، هغوی ته و ويل:

دلته پر څوکیو، کښېنئ.

په خپلو کې به خبری هم، نه کوئ.

بيا يې د سوالونه پارچې و وېشي.

اداري مدير کسانو ته و ويل:

پارچې حل کړئ.

خنډ وروسته ټولو پارچې حل او اداري مدير، پارچې ټولې او الکانو

ته بې و ويل:

تاسو د باندې په دالان (دهلېز) کې ودرېږئ.

زه او د لابراتوار مشر په گډه (شريکه) سره پارچې وینو.

د کاميابو کسانو نه، عملي امتحان هم، اخلو.

الکان، ټول د باندې شوو.

اداري مدير او د لابراتوار مشر، د پارچو په ليدو پيل کړ.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي، سوالونه حل کړي او خوشحاله څرگندېده (مالومېده، معلومېده).

خُند وروسته، اداري مدير راو وت.

يوازي د درېيو کسانو نوم يې د کاميابانو په جملې کې ولوست.

په لړليک کې د قاضي نوم، په لمړۍ شمېرې کې و.

بيا، اداري مدير و ويل:

لوستل شوي درې کسه نوماند دي پاتې او نور کولای شئ خپلو موخو پسې لاړ شئ.

قاضي ډېر خوشحاله، شو.

هغه د خدای، شکر و باسه.

اداري مدير و ويل:

تاسو درې کسه، دلته لږ انتظار، وباسئ.

د لابراتوار کس به ستاسو نه خپلې عملي پوښتنې او آزمويې واخلي.

زه خپلې خونې ته ځم، خُند وروسته بېرته راگرځم او د کس کوم چې ډېرې شمېرې (نمرې) يې گټلي، هغه سره د کار پيل په هکله خبرې کوم.

کسانو و ويل :

سمه ده.

اداري مدير، خپلې کوټې (خونې) ته لاړ.

خواريکنښ قاضي

.....

د لابر اتوار مشر هم د عملي آزموبڼې کار پيل کړ. هغه به يوه، يوه کس لابر اتوار ته راباله او له هغه به يې پوښتنې کوي.

ټول خلاص او د پايلې په تمه (انتظار) وو.

په دې ترڅ کې، اداري مدير بېرته، راورسېد.

الکان، ټول خوشحاله شوو.

هر چا به په خپل اند سوچ کوه چې زما، نوم به واخلي.

اداري مدير د لابر اتوار مشر کوټي (خونې) ته ننوت او ځنډ وروسته راووت.

هغه، الکانو ته وويل:

د اعلان سره سم، زمونږ يوه کس، په کار و.

مونږ آزموبڼې، بشپړې، کړې.

په پايله کې، قاضي وتوانيد، تر ټولو ښې شمېرې (نمرې) په تحريري او تقريری آزموبڼو کې تر لاسه کړي.

مونږ دواړه هغه ته، د بریا او نوې دندې مبارکي، وايو.

نور کسان کولای شي، زمونږ او يا د نورو روغتونونو اعلانونه وگوري (تعقيب) کړي.

مونږ هغوی ته، د دندې موندنې دوعاوې کو.

بيا اداري مدير، قاضي ته وويل:

خواريکنښ قاضي

.....

ته زما سره، دفتر ته راشه.

هغوی دواړه، د اداري مدير کوتي (خوني، دفتر) ته، ننوتل.

بيا، مدير و ويل:

څه وخت کولای شې، پر دندې پيل کړې؟

قاضي و ويل:

ستاسو خوښه صيب.

مدير و ويل:

زما په خوښه همدا اوس کولای شې، پر کار پيل کړې.

قاضي و ويل:

اوس خو نه کېږي.

زه بل چېرې دنده لرم.

اوس غواړم خپلې دندې ته لاړ، استعفا وکړم او سر له سبا نه، خپلې
نوي دندې ته راشم.

اداري مدېر و ويل:

سمه ده!

ستا، خوښه!

قاضي و ويل:

کولای شم، ستاسو شمېره ولرم؟

خواريکښ قاضي

.....

اداري مدير خپل کارت ورته ورکړ او ويي ويل:

خومره چې ژر کېدای شئ، له ما سره اړيکه و نيسه.

قاضي و ويل :

سمه ده صيب!

ماښام ته!

انشا الله!

اداري مدير و ويل:

سمه ده!

بيا قاضي د اداري مدير سره خدای پاماني وکړه او د روغتون نه، و
وت.

هغه لمړی پراپرته دفتر ته لاړ او الله يې د هغه د خاوند نه و
غوښتل، تر څو د خپلي دندې نه استعفا وکړي.

هغه و نه منه.

بيا قاضي و ويل:

زه به د روغتون اداري مدير سره خبرې وکړم او الله به د درېيو
بجو نه وروسته د شپې تر ناوخته کار وکړم.

د پراپرته خاوند و ويل:

سمه ده.

خواريکښ قاضي

.....

ما يواځې پرې نه ږدې.

ته اخلاص منده سړی او ما ته دې، ډېره گټه رسولي ده.

همدا راز، يواځې، پر تا اعتماد کوم.

بيا قاضي و ويل:

مننه کوم.

زه به د روغتون اداري مدير ته زنگ و و هم، وگورم چې هغه څه وايي.

قاضي له جبه غورکي (گرځنده تېلفون، موبایل) و باسه او اداري مدير ته يې زنگ و واه.

اداري مدېر، غورکي پورته او و ويې ويل:

څوک او د کوم ځای نه، خبرې کوي.

قاضي سلام ورکړ.

اداري مدير د هغه سلام ته، ځواب ورکړ.

بيا يې ځان ور وپېژاند.

هغه و ويل:

زه ستا په انتظار يم.

څه وخت پر دندې پيل کوي؟

هغه و ويل:

خواريکښ قاضي

.....

لږ ستونزه رامنځ ته شوې ده.

اداري مدير و پوښتل:

څه ستونزه ده؟

په گډه (شريکه) به يې حل کړو.

قاضي و ويل:

ما د خپلې پخوانۍ دندې په هکله د ستاسو سره خبره گډه (شريکه) کړې وه.

اوس هغه، زما استعفا نه مني.

بيا اداري مدير و ويل:

الته ستا دنده د څو بجو نه تر څو، پورې ده؟

قاضي و ويل:

د سهار اتو نه تر مزيگر څلورو بجو پورې ده.

بيا اداري مدير و ويل:

ته کولای شئ دلته درې بجې ځان ورسوي او تر دولس بجو پورې
زمونږ سره کار وکړي؟

هغه و ويل:

دېر اړتۍ خاوند هم، دلته ناست دی.

زه د ده سره خبرې او ژر به تاسو ته بيا، زنگ و و هم.

خواريکنښ قاضي

.....

اداري مدير و ويل:

که چیرې نه کېږي، مونږ اړین یو چې دوېم کس ته زنگ و وهو.

هغه و ويل:

یوه دکیکه (دقیقه، مېنټ)

بیا یې غورکی (گرځنده تېلفون، موبایل) بند او د پراپرټی خاوند سره یې خبرې پیل کړې.

هغه، ومنه.

بیا قاضي د روغتون اداري مدير ته زنگ و واه.

هغه و ويل:

څنگه شو؟

قاضي و ويل:

زه کولای شم روغتون ته، ماسپینین درې بجې ځان ورسوم او تر یولسو پورې کار، وکړم.

بیا اداري مدير و ويل:

درې بجې سمې، مگر تر یوولس نیمو پورې باید کار وکړې، بیا د کور ته تگ له پاره، ستا د موټر کرایه په پام کې نیسو.

قاضي و منه او ویې ويل:

سمه ده!

خواريکنښ قاضي

سر له ننه پر خپلي دندې پيل کوم.

اداري مدير د هغه نه، مننه وکړه او ويې ويل:

د تا راتگ پورې، ستا نوم په حاضري کې گډوم.

هرو، مرو راشه.

قاضي و ويل:

سمه ده صيب!

قاضي د وعدې سره سم، پر کار پيل کړ.

سها وختي به پراپرتي ته، ته او بيا به يې د درېيو نه تر يوولس نيمو بجو پورې په روغتون کې دنده تر سره کوه.

الته يې تر دوو کلنو ډېر، دنده تر سره کړه.

په پاکستان هېواد کې وروسته د سياسي کړکېچ، بدلونونه تر سره شو.

حکومت پرېکړه وکړه، تر څوتول مهاجرين د خپلي خاورې نه و باسي.

په لمړي پړاو کې، خلکو دا خبره، هسې سياسي گڼه.

پر پرېکړي يې باور، نه درلود.

افغانانو به سوچ کوه، چې د پاکستان حکومت به يې عملي نه کړي.

مگر د پاکستان حکومت د افغانانو ستونزو، سړې اوا (هوا) ژمی، افغاني کړکېچو، ځای نه درلودل مهاجرينو ته، خوراکي توکي، موټر

خواريکنښ قاضي

.....

د لېږد د پاره او داسې نور..... سره، سره يې د ورځې په سلگونه مهاجر، نيول او د بورډر(ليکې، خط) نه به يې افغانستان ته، اړول (شرل).

په زر هاو، مهاجر هېواد ته ستانه شو.

قاضي هم د نورو مهاجرو په شان، بېرته، هېواد ته، ستون شو.

هغه لمړی خپلې پلارنۍ مېنې ته لاړه.

کورکې، ټول د هغه په راتگ، خوشحاله او د بلې خوا د دندې د لاسه ورکولو په هکله، خواشيني شوو.

قاضي ډېر خواريکنښ ځوان و.

هغه چيرته بند، نه پاتې کېده.

څو موده وروسته، کابل ښار ته راغی.

او ښار کې، د دندې موندنې په سوچ شو.

هرې خوا به، په دندې پسې گرځېد.

همدا راز به د دندو اعلانونه، کتل.

څه موده تېره شوه.

هغه په حکومت کې کوچنۍ دنده تر لاسه کړه.

بيا په رخصتۍ کې، کورته لاړ.

الته، مور او پلار يې هغه ته، و ويل:

خواريکنښ قاضي

.....

مونږ او تا څه پيسې، ټولې کړي دي.

ته زمونږ مشر زوی يې.

زمونږ عمر په تېرېدو دی.

بيا پلار يې و ويل:

زه سپين ږيری او مور دې هم سپين سرې، شوې ده.

ښه به وي چې د ستا پښې بندې کړو(وتړو).

قاضي و ويل:

زما پښې چې بندې کړئ، څرنگه به کار، وکړم.

پلار يې وخنډل.

بيا يې ويل:

زما په مطلب پوې نه شوې.

مونږ غواړه تا ته، کوژده بيا ستا کور، ودان کړو.

په ژوند هسې اعتبار نه شته.

مونږ غواړو ستا واده د خپل په ژوندانه کې، تر سره کړو.

قاضي و ويل:

نه!

زه غواړم لوړې زده کړې، وکړم.

خواريکښ قاضي

.....

مور يې و ويل:

ته هر کله کوی شي، خپل سبک (سبق) و وايي.

ښه به دا وي چې زمونږ خبره ومنې.

بيا قاضي و ويل:

د ستاسو په خبرو کې څه و وايم؟

تا سو چې څه پرېکړه کوئ، زه يې منم.

بيا د هغه پلار او مور لاس پر لټنې پيل کړ.

د هر چا نه به يې، د يوې ښې کورنۍ پوښتنې کوي.

تر څو چې د قاضي بخت خلاص او د يوې ښې کورنۍ سره مخ شو.

بيا مور او پلار يې د رايياري (غوښتونکي) په توگه د جلی کورنۍ سره خبرې وکړې.

دا کار يوه مياشت، وخت و نيو.

بيا د جلی کورنۍ راضي (موافقه) وکړه.

بله ورځ، د قاضي مور، پلار، اکا گان او څه نور نږدې دوستان نارينه او ښځينه د جلي کور ته، لاړل.

هغوی هم د افغاني دود سره سم هغوی ته دسمال (لوز، لفظ) ورکړ.

بيا د قاضي پلار هم د دسمال په مجمي (مجمعي، پطنوس) کې پيسې کېښودې.

خواريکنښ قاضي

.....

دواړو کورنيو غړو، پر خوشحالي او چای څښلو پيل کړ.

گرې تېره او خوږې خبرې کېدې.

بيا د قاضي مور، و ويل:

خبرې خو خوږې، لکه شکرې دي.

بنه به وي چې اوس لاړ او بيا د کوژدې ترتيبات، و نيسو.

دجلي کورنۍ و منه.

بيا د قاضي کورنۍ، له خايه پاڅېدل.

د جلي کورنې هغوی ته د وچو گلانو گېډي، چاکلېټ، په پطنوس کې

د پخوا نه جوړ شوی او پرې زرغونه (شنه) جالی اواره شوې وه،

د هغوی په مخ کې يې کېښوده.

بيا يې هغوی ته، و ويل:

اوس تاسو کولای شئ دا له ځانه سره يوئ.

خلک به، مبارکي د پاره راشي.

تاسو کولای شئ دا به هغوی ته و ښئ.

د قاضي کورنۍ ومنه.

پطنوس يې له ځای نه او چټ او د قاضي مور هغه په لاسونو کې

ونيو.

بيا يې خدای پاماني وکړه او جلي د کور نه و وتل.

خواريکنښ قاضي

.....

لمړی سرک ته لاړل.

بيا يې درېست موټر تر کوره ونيو.

خنډ وروسته خپل کور ته ورسېدل.

د موټر د ښکته کېدو سره سم، د کلي ماشومان، راوړسېدل.

هر چا به مبارکي ويل.

هغوی ټول د قاضي د پلار کور ته، د ننه شو.

نږدې خپل او خپلوان د هغوي کور ته، مخه وکړه.

په دې وخت کې، قاضي هم په کور کې و.

هر چا به هغه او دهغه کورنۍ ته، مبارکي ويلي.

د قاضي مور او پلار هم ډېر خوشحاله شو.

د شپې ميلمنو د پاره، چرگان حلال او وريجي پخې کړي.

شپه، په خوشحالي سره، تېره شو.

خو ورځې تېرې شوې.

قاضي، بېرته، خپلې نوې دندې ته، ستون شو.

د قاضي پلار، خپلې ښځې ته و ويل:

د کوژدې (کوزدي) بندو بست به، څه وخت وکړو.

هغې و ويل:

خواريکنښ قاضي

.....

بنه به وې چې دا خبره لمړی د جلی کورنۍ او بیا د قاضي سره هم
گډه (شریکه) کړو.

خو ورځې، تېرې شوي.

د قاضي کورنۍ، د جلی کورته، لاړل.

الته یې، کوژدې د مراسمو او ولور، سره زر، ځای، دکسانو د گډون
شمیر، نکاح او نور اړوندو مسایلو په هکله، وغږېدل.

بیا یې د شریعت سره سم، فیصلې وکړې.

د کوژېدې ورځ یې راتلونکې جمعې ورځ وټاکه (وټاکله).

د قاضي کورنۍ، هم ټولې خبرې او پرېکړې د قاضي سره شریکه
او د هغه یې و غوښتل چې د کوژېدې نه، یوه ورځ دمخه، خپلې
سیمې ته راشي.

قاضي هم د وعدې سره سم، یوه ورځ د کوژېدې نه مخکې خپلې
سیمې ته لاړ.

ورځ تېره او شپه شوه.

د لږیو ځایونو خپلوانو د قاضي په کور کې شپه وکړه.

بیا سهار وختي د لمانځه د ادا کولو نه وروسته پر کارنو پیل کړ.

غرمه او ډوډۍ تیاره شوه.

د قاضي پلار پر سپین ږيرو غږکړ.

خواريکنښ قاضي

.....

د ډوډۍ وېش له پاره څه وخت شته، بڼه به دا وي چي ملا صيب د قاضي نکاح و تړي.

د کلي ملا راغی او د قاضي پلار تر څنگ، کښېناست.

بيا يې د جلی پلار ته غږ کړ او هغه هم د ملا صيب تر خوا کښېناست.

ملا هم د نکاح په هکله لنډ معلومات او گټې د نورو سره گډې (شريکې) کړې.

بيا يې شاهدان و گمارل.

شاهدانو خپله شاهدي د ټولو خلکو په مخ کي ورکړه.

بيا ملا صيب، د دواړو نکاح و تړه.

ملا صيب د نکاح وروستی دوعا ولوسته.

د نکاح پاڼه يې ډکه کړه او قاضي ته يې په لاس ورکړه تر څو خپل خوسر(خسر) ته يې، ورکړی.

هغه هم، د نکاح پاڼه واخيسته او خپل خوسر(خسر) ته يې په دواړو لاسونو ورکړه.

خوسر(خسر) يې پاڼه، واخيسته.

قاضي د هغه لاسونه، بڼکل کړل؛

خوسر(خسر) يې هم د قاضي سر، بڼکل کړ.

خواريکنښ قاضي

.....

بيا د قاضي کشر ورو، د شېرېنې (چاکلېټو) پټنوس راور او د نکاح گډونوالو باندې يې و گرځاوه.

کسانو به چاکلېټ اخيست او قاضی ته به يې، مبارکي ويلې.

بيا پلار يې څه شېرېني واخيسته او د قاضي پر سر يې واچوه.

د نکاح دود تر سره شو.

بيا دم (آشپز) راغی او د قاضي پلار ته يې، و ويل:

ډوډی، تياره ده.

څه وکړو؟

په دې وخت کې د کلي ملا صيب و ويل:

نن د جمعي مبارکه ورځ، ده.

بنه به وي چې ډوډی وباسو او د جمعي لمونځ ته تياری و نيسو.

د قاضي پلار و ويل:

سمه ده!

ملا صيب!

خير!

دواړه به د دېگي سر ته لاړ او ته به دوعا وکړې.

بيا به، د دېگيو سرونه، خلاص کړو.

لمړی به نارينوو ته، ډوډی ورکړو.

خواریکښ قاضي

.....

خُکه!

هغوی د جمعي لمانځه ته، لوی جومات ته ځي.

بيا به، ښځو ته ډو ډی و وېشو.

د کلي ملا صيب، دوعا وکړه.

بيا، آشپز د دېگيو سرونه خلاص او وېش يې، پيل کړ.

د کلي ځوانانو په منډو سره ډوډی مجمي (مجمعي) چلوي.

په لږ وخت کې يې ټولو راغلو ميلمنو ته، ډوډی، ورکړه.

نارينو د ډوډی خوړو نه ورسته په وتلو پيل کړ.

بيا آشپز هم د ښځو ډوډی وېش پيل کړ.

ډوډی وېش خلاص او په پای کې، پاتې کسانو د آشپز سره ډوډی
وخوره.

خُنډ وروسته، نارينه هم د لمانځه ادا کولو نه وروسته ورسېدل.

بيا د چای امر وشو.

ځينې پاڅېدل او خپلو ښځو او کوچنيانو سره، خپلو کورونو ته روان
شو.

څه نورو کسانو، چايونه و څښل، بيا د مبارکۍ ويلو سره خپلو موخو
پسې لاړل.

ډېر لږو کسانو، کوم چې کورونه يې لرې ول، الله د قاضي د پلار
په کور کې شپه وکړه.

خواريکنښ قاضي

.....

سهار شو.

قاضي د سهار د لمونځ ادا کولو نه وروسته، د خپل پلار او مور نه د مراسمو په سر ته رسولو کې، مننه وکړه.

بيا يې د سهار چای د ميلمنو سره و څښل.

د شپې ميلمانه هم له ځايه پاڅېدل.

لمړی يې قاضي او د هغه کورنۍ ته مبارکي و ويله او بيا خپلو کورونو خوا، روان شو.

ځنډ وروسته، قاضي هم د خپل پلار او مور لاسونه بښل او د هغوی او د کورنۍ نورو غړو نه يې مننه او بيا يې خدای پاماني واخيسته.

لمړی يې ځان پوخ سړک ته ورساو.

په لاره کې به هم خلکو، هغه ته مبارکي ويله.

ځنډ وروسته هغه پوخ سړک ته ورسېد، بيا په موټر کې ترجلال آباد ښار پورې، لاړ.

لمړی د وچ حوض (حوض خشک) ته لاړ او الله يې نيم من ښه گوړه (گړه) واخيسته او له ځانه سره يې کابل ته راوړه.

بيا وختي دندې ته راون شو.

هغه، راوړلي گوړه (گړه) له ځانه سره يوړه.

بيا ملگرو يې د مبارکۍ له پاره، هغه ته راغلل.

هغه هم ملگرو باندې خوړه، گوړه (گړه) و وېشه.

خواريکښ قاضي

.....

قاضي ډير کوبښن وکړ تر څو تکره قاضي شي.

او د ورکړ شوی لقب (دوبيم نوم) تازه کړي.

مگر بخت ور سره یاری ونکړه او هغه د لابراتوار پوي او تکره،
داکټر شو.

د قاضي کورني اوس هغه ته د واده دود د تر سره کولو هوډ (پلان)
لري.

قاضي هم په برياليتوب سره خپله نوې دنده تر سره کوي او خپلې
تنخواوې ټولوي.

هغه په قاضي مشهور دی.

خلک اوس هم هغه ته قاضي وايي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تکنیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تکنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تکنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر و)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

خواريکښ قاضي

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مږنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

خواريکښ قاضي

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مينه (مه ينه) په کچه گړی کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مینان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجنېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنېوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د يوې مياشتې ناوي (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)

خواريکښ قاضي

.....

- ۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
- ۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
- ۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مېرو
- ۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
- ۶۶. دارونکۍ سېلاب (پښتو ناول)
- ۶۷. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)

خواريکنښ قاضي

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. ليونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
۵. سپين کارغه
۶. سور تنور
۷. خره بيزو
۸. بندي مرغه
۹. توده برستن
۱۰. بي وخته باران
۱۱. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Hard working judge

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: October - November /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library